

vichy catalan

Un relat de: [maurici](#)

ACTE I

ESCENA 1

Tenim 3 nois asseguts dins d'un cotxe. Per l'aparell de música sonen, ben fort, els primers compasos de la cançó "Living after midnight" del grup britànic de Heavy Metal Judas Priest. Rob Halford en estat de gràcia. Els 3 nois van cap a Barcelona, al pavelló de la Vall d'Hebron, a disfrutar d'un concert del mateix grup que és el que més els agrada. Són 3 amics de tota la vida.

M, L i S (canten)

...living after midnight, rocking trough the door, lovi'n till the morning and i'm gone, i'm gone...

M

Que bona és aquesta cançó! És la millor de Judas. Bé, potser una de les millors. Breaking the law també ho és molt. Però aquesta no ho sé, t'entra sola, es fa cantar. Quina canya tornar-los a veure, fa il·lusió, eh?

A

La millor és Painkiller, home, no diguis rucades. Aquella si que és dura, és potent, és vigorosa. No dona concessions a res. És com una puntada de peu a l'estómac. Et posa com una moto i et fa cantar i saltar fins a estar rebenat.

M

Com una puntada de peu a l'estómac. No se m'hagués acudit mai. Més val que no l'escolti mai més, per si de cas, tu. I Turbo lover que és, una puntada de peu als baixos? Vigila, vigila.

A

Que simpàtic que ets!

M

I a tu, nen? Quina creus que és la millor?

L

És difícil decidir-se. N'hi ha tantes de bones. Decidir-se amb un grup com el que estem parlant no és cosa fàcil. Potser em quedo amb The Ripper. Tot i que discos més moderns també tenen cançons potser igual de bones i amb la mateixa categoria musical

M

De la primera època. La veritat és que és una bona tria. És més conceptual que les que fan ara darrerament.

L

Són més difícils d'entrar, ho reconec. Costa que t'agradin amb una primera escoltada. Però, al cap i a la fi són, una vegada les escoltes, les que trobes més elaborades i les que els han fet tant importants. Si són un grup mític és per aquestes cançons dels primers discos. No es poden comparar amb Death row i cançons per aquest estil. Per això em compro un disc de Pantera i és el mateix. Judas són aquestes cançons, no una altra cosa. Tot i que ara ja no són el que eren. Van fent i van tocant però ja s'ha acabat una mica tot. No hi ha res nou i engrescador. Les cançons han canviat, cosa ben normal si tenim en compte que amb els anys tothom evoluciona, s'assimilen idees noves, s'agafen noves influències i gairebé per obligació, canvies. Però no han creat un estil propi i nou. No estan a la vanguardia, com estaven abans. Es limiten a repetir esquemes. És monoton i una mica avorrit. És la veritat, encara que costi d'acceptar. Al principi eren millors. Hi havia trempera. A vegades, pel que fan, millor seria que se separessin. Almenys s'acabarien amb una mica de dignitat.

A

Com Rocka Rolla?

L

Això és diferent. És el primer disc i segur que encara estaven aprenent a tocar. No els pots jutjar per aquest disc. I fixa't el que et dic, fins i tot aquest ja deixa veure allò que serien més endavant. Els millors i els més grans

A

Que bé que toquen ara. Malparits. Tenen una tècnica molt depurada. No són com l'Yngwee, però no n'estan gaire lluny.

L

N'han après. I és que s'han fet grans, igual que nosaltres. Recordeu quan els vam sentir per primera vegada? Què teniem, tretze o catorze anys? Feia poc que ens coneixiem també. Vaja, és que ens vam conèixer gràcies a Judas. Al pati de l'escola, tu duies uns Walkman i els escoltaves. Gairebé no havíem parlat fins aquell dia, tot i anar a la mateixa classe. M'ho vas deixar escoltar una estona, vam començar a xerrar i mira, fins ara. Portem tota una vida com a amics i sempre amb Judas pel mig.

M

Si, una quinzena llarga d'anys, aproximadament. Els vam escoltar més a fons a casa teva. Jo encara guardo la cinta que em vas grabar. Ara s'escolta molt malament ja que ni tant sols era de crom. A més no la vas grabar gaire bé, tot s'ha de dir. Tenies un equip de música força dolent.

A

O allò o res. Jo almenys en tenia un, cosa que tu no. Recordo que era el Priest Live i que el vaig comprar per les vacances, a Platja d'Aro. El vaig pagar jo, també t'ho recordo.

L

Després també vam comprar el video i el vam veure a casa teva aquell cap d'any que els teus pares no hi eren. Ho vam deixar tot perdut de crispetes, quicos, engrunes de pa...Quina porqueria. Pobre sofà, com va quedar. Però ens ho vam passar molt bé. Quant de temps, òstia.

A

Es veritat. Recordeu que vam deixar anar l'ocell del meu avi i el gos el va matar. Com va saltar el gos dels nassos. Semblava un petaner reumàtic i mite'!! Pobre ocell, va quedar ben pelat. Hi havia més plomes que crispetes! Quin fart de riure. I el meu pobre avi l'endemà el va tobar mort dins la gàbia amb el cap dins l'abeurador i no sabia perquè s'havia mort. Sort que no s'hi veia gaire per les catarates perquè es veia d'una hora lluny que l'havien desplomtat. Mare de Déu, quina història més divertida.

M

Quin fart de riure, tens raó, però tornant a Judas, recordo que després li vaig deixar la cinta a S i va flipar. Semblava que hagués tornat a néixer, tu. Tot el dia Judas cap aquí, Judas cap allà. Al final cansava i tot. Era el fan més fan del món. A la Fira del Disc s'hi deixava un dineral, tot, evidentment, en Judas Priest. Era un malalt. És un malalt, vaja.

A

Si, molt malat però avui no ha vingut.

M

Com vols que vingui si està treballant. No és com tu que plegues a l'hora exacta. La teva feina si que és fàcil. La seva és molt més sacrificada i requereix invertir-hi més hores. Pensa que ell no té horari. Tant li és que siguin les dotze del migdia com les quatre de la matinada. Tu a les cinc de la tarda, encara que es cremi l'empresa, plegues.

L

Qui té el cul llogat no seu quan vol. És el seu negoci i l'ha de portar.

A

I què passa si plego a les cinc en punt! Jo treballo les meves vuit hores. Cobro per la feina que faig i la faig bé o tant bé com puc. Em paguen vuit hores i són les que treballo, perquè m'he de quedar més estona? Que em paguen el temps que em quedo de més? No senyor. A sobre que tinc una feina que em poden fer fora en qualsevol moment i que em paguen una misèria, a sobre he de fer hores? perquè? per quedar bé? Per molt que fagi no em consideraran pas millor. Em faran fora igualment. Una regularització de personal i al carrer. El director general no em coneix pas. Per ell sóc un dels tres-cents treballadors temporals que té. Sóc més una eina de treball que no una persona i per tant tinc recanvi en qualsevol moment per una altra eina que estigui disposada a cobrar menys que jo. No trobo justificat ni ètic quedar-me cinc minuts més del que em paguen. Per a mi poden anar-se tots a passeig. A sobre segur que retoquen els números a final d'any per presentar beneficis i coses així. Com aquesta colla d'ENRON i algunes altres. Són uns pirates.

M

Quin discurs! Que t'has tornat comunista? T'has fet del sindicat?

A

Quan la vida et puteja, aprens molt ràpid. Ja no tinc quinze anys i vaig a l'institut. En tinc trenta, treballo per una ETT i també tinc moltes despeses per pagar. És molt diferent. Tu potser no passes per això perquè ets un universitari molt ben situat i molt llest i molt espavilat i molt arreglat i amb molta corbata a la feina. Però jo no. Els que són com tu són els que em fan la guitza a la feina.

M

Para el carro, noi. Si vas deixar els estudis va ser perquè vas voler. Ningú et va obligar. Que mentres jo estudiava com un capullo i feina els deures tu et passaves el dia a la cantina de l'institut. No fotem, ara. Ho saps allò de qui sembla recull?

L

No em vull interposar en aquest interessant diàleg però la veritat és que S té una feina ben pesada. És molt sacrificada, si, però tant de bo jo en tingués una d'igual. Treballa per ell mateix i això està bé. És un risc perquè si va malament et menges tu els deutes però pots tenir molts més guanys que no treballant d'assalariat. A mi no m'agraden els riscos però a vegades ho penses i sembla una bona opció. Cal decidir. Suposo que en aquell moment precis en el qual has de prendre la decisió, ho fas però així de cop i volta és difícil de dir. A més ell té la sort que el negoci ja funciona, és del seu pare i només l'ha de continuar. Té els clients fets.

M

Pobre S. Sempre corrent. Acabarà malament. A vegades el veig i escolta, no puc parlar ni un minut amb ell. Hola

i adéu. Que tinc pressa perque he d'anar a aquell lloc i després a l'altre i per acabar el de més enllà. Si em retrasso 2 segons i mig ja no em surten els números. Morirà jove, segur.

I ara ja no vé ni al concert. I la propera vegada ja veurem. Al pas que anem...

A

Què saps tu si morirà jove? A més no has dit que un s'ha sacrificar per la feina? Que només he de fer-ho jo? S no, ell ha de tenir temps per si et troba pel carrer parar-se i anar a prendre una cervesa. Fer-te cas i explicar-te la seva vida. O tots o cap. A veure si ens aclarim una mica les idees.

M

Si, molt bé, molt bé. Que avui no ha vingut, vaja.

A

Ja veus, tot el dia treballant i no pot anar ni a un bon concert.

L

Quan tinguem tots nens, els posarem tot el dia Judas a casa perque en siguin uns fanàtics i així els haurem de portar. Serà l'excusa perfecte.

A

Molt bona aquesta. Llàstima que el KK ja no s'aguantarà els pets. A aquella edat ja no podrà ni fer un KK, ho enteneu?

M

Humor, humor. No em puc aguantar de riure. Quina gràcia que tens, noi.

A

Començes a inflar-me..

L

Vigila aquell cotxe, que se'ns tira a sobre!

A

Idiota! vigila per on vas! Una mica més i tenim un accident. Quin ensurt.

L

A anat just. Una mica més i ens quedem sense concert.

A

Ets un troç de "maricon"! Gràcies per pensar en el meu cotxe. Que és nou, eh? Només té 3 mesos ara i m'ha costat bastants diners. Més ben dit, em costarà bastants diners perque l'estic pagant a terminis. Com que tot està tan ben situat en aquest país, tinc la fàbrica en un polígon industrial ben lluny del poble i on no arriba cap transport públic. És lògic. Si hi ha cotxes, perque no comprar-los, encara que això fagi que vagis completament escanyat pels terminis i per aquest motiu no t'atreveixis a queixar-te a la feina per demanar un sou digne, unes prestacions de qualitat, uns serveis a l'alçada del que paguem...Quina colla de maricons!

L

Tu si que ets "maricon"! Ja voldries que et vingués algú pel darrera ben armat i apa, cap a dins. Sense compassió.

A

Això ni mort. Són fastigosos aquesta gent. Tot el dia tocant-se i fent... Uix, quina angunia. En provoquen urticaria.

M

Què et passa amb els gays? No es passen tot el dia pensant en el sexe ni tocant-se. Són persones com tu i com jo.

A

Això ho hauriem de veure. Com tu potser si però com jo segur que no. A mi no em sodomitza ningú. Aquesta colla només pensen en això.

L

Ho fa el teu cap cada dia i no t'has mort encara!

A

Això és una altra cosa, cony! Aquesta colla ho fan de veritat. Això no és normal, és una desviació, una perversió. A la feina n'expliquen cada una!

M

Els gays no només es passen el dia donant-se pel darrera, animal. És una opció sexual. Se senten atrets pels nois. Tampoc n'hi ha per tant. Treballen igual que tu i jo. Encara que sembli un tòpic, també riuen i ploren. Segur que hi ha més d'una persona que coneixes que ho és!

A

Doncs no, ningú. Impossible. A la feina tots som uns masclots ben fermes i ben drets.

M

Si, com Village people. Estic segur que sabent com ets de cap quadrat no t'ho haurà explicat. A més a més és una opció personal i tampoc te l'obligació de dir-ho. Però segur que hi ha algú a la feina. Per tant per cent

d'homosexuals a la nostra societat, segur que t'én toca algun. Possiblement algun company o algú de confiança. Algú qui en cas de necessitat et farà un favor sense dubtar-ho i a qui aprecies. Algú amb qui t'has dutxat a l'acabar de treballar. Canviaries d'idea si et digués que és gay? És un amic i no ha canviat pas. O tant se val, encara que sigui un malparit a qui no puguis veure ni en pintura. No per ser gay has de ser bona persona. És com els heterosexuals, hi ha bones persones i males persones.

A

No em vulguis fer ballar el cap amb tanta xerrera intel·lectual. Seria tot diferent, seria maricon.

L

Es diu gay, que queda més fi. Políticament correcte. Que avui dia no es poden dir les coses pel seu nom.

A

Maricon i prou! O penjats. O desviats. O depravats. Tenen molts noms.

M

Estic picant en ferro fred. No pots acceptar un raonament tant senzill? No hi ha cap motiu per no acceptar-ho. No ho puc entendre. Imagina que jo mateix ara et dic que ho sóc. Hem anat de marxa junts, hem dormit a la mateixa tenda de campanya, hem fet una pila de coses plegats. Què canviaria? Res, em sembla.

L

A tu van estar a punt de petar-te el cul aquella vegada que anaves trompa i vas perdre el coneixement. Te'n recordes, no? Que et vas quedar adormit fora la tenda. Sort que ens vam donar compte i els vam foragitar, que si no...

M

Ara no és moment de treure el tema. Estem en mig d'una conversa interessant. Ja era hora, per altra banda. Ja tocava.

A

Aquí no hi ha cap conversa interessant. Aquest tema fa pudor. I si ara em diguéssis que ets un "maricon", doncs series "maricon". No series el mateix. No tinc ni cap raó ni cap argument i no els necessito. No els puc veure, em fan una cosa rara, fàstic. Ja està, tema acabat.

M

Això és irracional. Dona'm només una raó i callaré. Abans no eres així.

A

Ni tu tampoc. No eres amic dels "maricons"

M

Escolta, jo no sóc l'amic dels gays. Ni tant sols en conec cap tot i que m'ho puc imaginar de més d'un. Només sé que són gent com tu i jo i pel fet que els agradi un altre noi no tinc perquè rebutjar-los i tractar-los com si tinguessin la pesta bubònica. I el mateix per les lesbianes.

A

Ho veus o veus. A sobre per culpa seva hi ha enfermatats. Ells van fer aparèixer la SIDA.

M

No em diràs que et creus aquesta bajanada. La SIDA culpa dels gays! Aquesta és la teva última tonteria, noi.

A

Veus com els defenses. Ets un puto amic dels "maricons". Estàs molt malament, xaval.

M

Escolta, ja n'hi ha prou. No m'insultis més perquè si no t'engegaré a... Més val que calli.

A

Què anaves a dir? Repeteixo, valent.

L

Tinguem la festa en pau. Que encara anem a veure a Judas. No anirem a barallar-nos ara, no? No ho hem fet mai. Idees diferents i prou. Ja està.

M

Si som amics és perquè sempre hem tingut idees similars o més o menys similars. Em sembla a mi que l'amistat es basa en això. Ens juntem amb aquells que creiem que són com nosaltres, pensen similar, tenen inquietuds similars, els mateixos gustos... No ens juntem amb persones que pensen tot el contrari ja que això tendeix a crear friccions i baralles. I a ningú li agraden.

L

Sempre i quan no ens agradin les mateixes noies perquè en aquest cas idees similars, gustos similars però llenya assegurada.

A

Perquè estan tant bones les noies. A mi m'agraden totes. Potser a tu no t'agraden ja les dones?

M

És clar que m'agraden i per això em vaig casar amb una però almenys tinc un criteri, no com tu. M'agraden totes, m'agraden totes. Hi tens serradures a dintre, em sembla. A alguns els agrades altes i rosses, a altres morenes

amb els ulls blaus, a altres ben ruques i vicioses i a tu, totes, totes, sense distinció. Evolucionem de generació en generació. N'ets un bon exemple.

A

A tu avui t'han fet alguna cosa a la feina? No hi ha Déu que t'aguanti.

L

Mireu, mireu, el pavelló de la Vall d'Hebron. Ja arribem, ja arribem. D'aquí a un parell d'hores ja haurà començat. Agafa la sortida de la Ronda i aparquem. Ja fa 2 anys que no els escoltavem. Oi que ho ha dit algú abans?

M

No, no ho ha dit ningú. I em sembla que va ser la darrera vegada que vam anar junts i sols a veure un concert.

L

Va ser l'última vegada que vam anar junts i sols a fer qualsevol cosa, més aviat. Que ara sempre anem amb les dones.

A

Això quan sortim, perque estem més a casa que no una altra cosa. Sobretot ara per l'hivern. Fa una mandra sortir del cau. S'hi està calentó a casa. S'hi està de nassos.

M

Si que et fas gran, si. Segur que et poses una manteta a les cames per no passar fred. I el bastonet ben a prop, per quan t'aixequis del silló. Vaig a fer-me un gotet de llet calentona amb una mica de mel, deus dir.

A

Mira, em peto el cul de riure amb la teva fina ironia.

M

Compte amb allò que et petes, que et pots fer mal o, escolta, fins i tot et podrà agradar. Mai se sap.

L

No tornem amb els "maricons", gays o com caram es diguin. A més té raó. A casa s'està molt bé. Tot i que sortir de tant en tant també agrada. Anar a prendre una bona cerveseta... No direu que no us agrada anar a fer el nostre Vichy del diumenge? Què seria el diumenge a la tarda sense el Vichy Catalan? En ampolla de litre. És una institució, un clàssic contemporani.

A

Moro de merda! Que no mires per on vas! No saps que això és un semàfor i t'has de parar quan està vermell! Què ha de saber aquest mono. Amb prou feines ha vist mai un cotxe.

M

Ara els moros. I suposo que negres, indis... I per descomptat el poble romaní.

A

Aquesta si que és bona! Ara amic dels negres. I què collons és el poble roma...rima... rumaquè?

M

Romaní, romaní!

L

Com la planta! aquella que fa olor i que la trobes a les botigues de plantes.

A

Ah, aquests! Jo no tinc res contra els romanesos, mentre es quedin a casa seva. Que no vingui a empenyar per aquí. Això que quedi clar.

M

Són els gitanos, capullo

A

Gitanos! quina colla de lladres. Et prenen la cartera a la mínima que et descuides. Sempre amb aquelles caravanes brutes i velles. Ho destrossen tot per allà on passen. Són la púrria de la púrria.

M

Ets un racista de merda! Què et passa? que algú t'ha girat el cervell! Ets el típic racista de manual. No puc veure el gays, no puc veure els moros i negres,...

A

El cervell no me l'han girat però el meu estómac me l'estas regirant tu en aquests moments.

L

Tranquils, tranquils que anem a un concert. Només queda una hora i mitja. Deu ser el cotxe, porta males vibracions. Fuig, fuig, esperit del mal rotllo. Torna a la Moncloa d'on vas sortir.

M

A prendre pel sac amb el concert. Això és més important i s'ha de solucionar. Fins ara no m'havia donat compte que fossis així. Quants anys fa que hem dit que ens coneixiem? setze o disset. Des de finals d'EGB, si no recordo malament. No eres així, això ha estat aquests darrers mesos. Fa temps que no parlem seriosament però tot i això em sorpren aquest canvi d'actitud tant radical. No m'agrada de tu. Som amics perque som similars però ara ja no ets similar, ets una altra cosa, un racista. No vull que siguis així perque m'inquieta la sortida que ens

deixa.

A

No sé què dir-te. La gent canvia amb els anys. No em preguntis el motiu però és així. A mi també em sorpren que siguis tant liberal i tant obert. Et recordo que anys enrere també reies dels negres. Eres el primer en fer broma.

M

Però eren bromes sense mala fe, era diferent. No hi havia odi ni rancúnia. Riure's d'un mateix i dels altres és bo, desacralitza les coses i les fa més humanes. Reia tant d'un negre com em podia riure d'un senyor que cau de cul a terra. Era el mateix, sense diferència pel fet de tenir la pell diferent o creure en una altre Déu. Però això teu és diferent. Els odies pel fet de tenir la pell diferent. Odies allò que signifiquen, la idea d'ells. Si poguessis els eliminaries a tots?

A

Sense dubtar-ne ni un moment. On és el botonet, que l'apreto ara mateix. No em tremolaria la mà, això segur.

M

No sé què dir. M'he quedat sense paraules. M'has ben fotut. Estic assegut al costat d'una altra persona. Es el teu cos amb el cervell d'en Le Pen o algun altre malparit.

A

Això és el que hi ha. Si no t'agrada ja saps on és la porta del cotxe.

M

Perque encara no has aparcat, que si no ja hauria baixat fa estona.

A

dona'm dos minuts i hauré aparcat. Allà n'hi ha un i no tardaré en fer-ho.

L

Ep, nois. No fem broma amb això que les esteu dient molt grosses.

M

I tu què i dius? Parla, digues alguna cosa. Per a mi ha estat com una alliberació. Noto com si hagués sortit tot de dintre. Crec que ja portavem massa temps sense parlar, només enraonavem. Que si broma amb això, que si broma amb allò, que si recordar què feiem amb quinze anys... Reconequem-ho, fa temps que no hi ha res nou a la nostra relació. Sempre la mateixa monotonia de recordar i recordar. El nostre problema és que hem esgotat la capacitat per generar records, cosa que vol dir que no fem coses noves. És tarda de diumenge i toca prendre el vichy. Per què? Per que sempre ho hem fet. Doncs s'ha acabat, a prendre pel cul amb el Vichy.

L

Pren-te una cervesa, home. No cal posar-se així tampoc.

M

No ho entens, no? O no ho vols reconèixer? S'ha acabat. No es poden fer les coses per inèrcia de manera indefinida. Al final el moviment es para. És la fricció. És millor així.

Au va, digues alguna cosa! T'ho he preguntat! Defineix-te per una vegada a la teva vida. O blanc o negre.

Sempre amb aquesta ambigüitat, que si si, que si no. No saps mai què vols. Ets un cagadubtes. Em sembla que l'única cosa clara que tens a la vida és que t'agrada Judas Priest.

L

Ep, para el carro. Jo no he dit res i per tant a mi no m'insultis. No em llencis la cavalleria per sobre perque estiguis empenyat amb aquest d'aquí al davant.

M

És per això mateix que t'ho dic, perque no dius mai res! Tot t'està bé, no tens opinió. Alguna cosa deus pensar sobre aquests temes que hem parlat, sobretot l'últim. Va, cagadubtes!

L

Aquest serà un recista però tu ets un idiota integral i pitjor, un maleducat.

A

Ara, ara. Més canya. T'han amic de moros i negres i critiques al teu amic de tota la vida. Quin dia et vas passar a l'altre bàndol?

M

Probablement el mateix dia que tu et vas passar a l'altre i el problema és que no ens vam donar compte. No vam veure que erem en bàndols diferents i ens hem estat arrossegant durant tot aquest temps. Tu a la dreta, jo a l'esquerra i ell al mig. Hem estat cecs. Puto Vichy Catalan. Tan de bo m'hagués begut una bona colla de vodques. Potser hauria obert els ulls abans i no hauriem arribat a aquests extrems, ni hagués perdut tot aquest temps.

L

Ja me n'he cansat d'aquest color. Saps què et dic, que si que prendré partit. I el prenc pel bàndol de les persones educades, dels que pensen el que diuen abans de parlar, que reflexionen ni que sigui una mica. Jo tampoc odio els moros o els negres ni els "maricons" ni com collons es diguin els gitanos. Tinc els meus dubtes, això si. Potser pel fet que em són desconeguts, que no sé res d'ells i que durant tota la meva vida m'han

venut la imatge que són una trepa de lladres i uns malparits tinc aquests dubtes. Potser aquest desconeixement, si es porta a l'extrem, es converteix en por i tot seguit en odi, en malfiança, que és el que li passa a A. També estic segur que n'hi ha de lladres i de criminals però també hi ha catalans que ho són i no per això odio els catalans, perquè m'és odiant a mi mateix, tot i que a vegades cal dir que sembla que els catalans ens odien a nosaltres mateixos, però això ja és un altre tema que ara no ve al cas. I segur que una bona part dels que roben ho fan perquè han de menjar i si no tens feina, què fas? Si m'he d'esperar que pels mitjans de comunicació m'expliquin tots aquests temes, ja seré mort perquè mai s'en parla amb profunditat i rigor. Potser si m'ho expliquessin seriosament em tornaria com tu, el seu defensor i els consideraria un ésser humà més, com jo mateix i només menysprearia aquells que ho mereixessin, com els criminals i els pederastes, però ara no ho sé, no tinc prou coneixements. Sento que no tinc motius per tenir-los rancúnia si no més aviat llàstima per haver de marxar de casa seva per poder buscar-se la vida, però no estic segur. Em sento orfe d'arguments i no trobo cap lloc on poder informar-me ni ningú que m'ho expliqui.

L'únic que sé del cert és que el fet que aquest desconeixement del tema em fagi callar per no voler parlar sense solta ni volta ni dir vajanades, no et dona permís per criticar-me i insultar-me. Si tant humà ets, si tant obert ets, potser comença per ser ben educat i no insultar al demés sense necessitat. Jo mereixo també un respecte, que és un dret que tenim tots els humans, és un dret natural. El mereixo jo i el mustafà de torn. No corris el perill de caure a l'altre bàndol. Que el fet que defensis tant els immigrants o aquells que tenen un altre concepte de la sexualitat, cosa que trobo molt lícita i correcte, no et fagi caure en la trampa de rebutjar aquells que són com tu, de la teva mateixa ètnia o raça o cultura o com li vulguis dir, però que pensen diferent ja que estaràs fent el mateix que aquells contra qui estàs. No ho oblidis mai. Els enemics dels teus amics no s'han de convertir en els teus enemics ja que et converteixes en quelcom similar als enemics dels teus amics. M'has entès o t'ho dibuixo? Ho saps allò que els arbres no deixen veure el bosc, doncs pensa-hi una mica abans de parlar. Rumia-ho a fons, no et quedis amb la superfície. No parlo no per cagadubtes si no per falta d'arguments, per falta d'informació. A vegades furgant ben endins arribes a la veritat. Has estat un bocamoll i això no m'ha agradat. T'he ajudat no sé quantes vegades i d'acord que tu també ho has fet però no és això l'amistat? ajudar sense esperar rebre recompensa apart de saber que quan tu necessitis ajut, els rebràs sense problema. Per això som, o erem, ja no ho sé, amics. Amistat, ajuda i respecte, van lligats. El mateix que li has dit a ell, ara t'ho dic a tu. Pensa-hi una mica, que et fa falta. Respecta'm una mica més, sisplau. A més a més, tot això que t'acabo de dir ja ho hauries de saber de mi que per això fa tants i tants anys que ens coneixem. M'hauries de conèixer millor a hores d'ara. I ara, para aquesta merda de cotxe que vull sortir d'aquí dins. Ja estic fart de vosaltres dos. Vull sortir i anar al concert. Fa dos anys que l'espero amb candeletes i vosaltres dos me l'heu esguerrat. Sou uns imbècils. No podieu barallar-vos un altre dia i tenir avui la festa en pau? Au, aneu... És igual. Ja tornaré en tren a casa. Vosaltres feu allò que us doni la gana.

(Surt L del cotxe i de l'escena)

M

Caram, per una vegada que parla seriosament. Mai m'havien donat un sermó com aquest. Que malament que em sento.

A

T'ho ben mereixes. T'has passat molt amb ell. Jo seré un racista potser, però és genèric, no personalitzo. Els poso tots al mateix sac. Però tu l'has criticat a ell directament. Té nom. Ets un maleducat de pebrots.

M

Mira jo amb tu cada vegada al·lucino més. Vols dir que com que no tenen ni nom ni cara els pots odiar?

Deixem-ho estar perquè acabaré malalt.

I ara què fem? No hi veig sortida a això.

A

Antic amic, amb això t'equivoques de mig a mig. Tenim dues sortides clares. La primera és tornar cap a casa. Això implica que vaig amb el meu cotxe i tu, parlant de sortides, t'agafes la del metro, que la tens aquí davant mateix i t'espaviles tot solet.

M

Ja la veig, ja. I l'altre?

A

Anem a buscar a L i intentem arreglar tot això. Tu tries. Pensa en tots aquests anys que portem d'amistat i dic amistat no coneixença. Crec jo que més amics no podiem haver-ho estat. Ha estat un lligam molt fort. Valora-ho bé perquè la teva decisió ja no es podrà tirar enrera. Vivim al mateix poble però no serà gaire difícil evitar-nos. Amb el ritme de vida que portem, que de dilluns a divendres només treballem i no tenim gairebé temps lliure i el cap de setmana només tenim temps lliure per netejar i anar a comprar al supermercat, el més lògic és que estiguem mesos sense veure'ns pel carrer. Tria. Reconec que ara per ara ens separen grans diferències respecte a temes que són molt importants, en temes que ens fan com a persones, com a adults i que determinen les nostres idees respecte els altres. També reconec el que deies que l'amistat neix entre idees semblants i si les idees i pensaments són molt diferents, aquesta amistat mor. La diferència pot portar a la separació. Tenim un clar

exemple en matrimonis que se separen. Es casen per amor, convençuts que són la parella perfecte, que sempre estaran junts perquè són l'un per l'altre. Pensen el mateix i els agraden les mateixes coses. Però un bon dia s'acaben separant i a vegades de forma violenta i tot. Què els ha passat? Doncs que han canviat. La vida és un aprenentatge constant. Vas aprenent, et vas formant, et passen coses que et fan veure la vida diferent i penses diferent. I això és bo, és un senyal que estem oberts, que rebem estímuls i que fem rutllar la cervell. És el que m'ha passat. Ara per ara tinc un odi visceral per aquests col·lectius, sense arguments, potser sí, però és el que sento.

M

Què estas dient? Barreges el matrimoni amb el racisme i amb l'amistat. Tens un forat a l'olla, noi.

A

Veig que tu tampoc escoltes ara per ara! Mira, que t'agafis el metro o l'anem a buscar. Tria i ràpid. Ja m'estic cansant de tot això.

M

Ja he triat.

(A i M surten del cotxe)

ACTE 2

ESCENA 1

L assegut en un banc. Sol, capcot i pensarós. Entren en escena A i M.

M

Guaita'l. És allà assegut, en aquell banc.

A

Anem-hi.

M i A

Hola. Què fas aquí?

L

Hi ha molta gent a la cua i estic esperant.

M

A què? a que hi hagi més gent encara?

L

No n'has de fer res. Vols dir que t'interessa gaire?

M

Doncs mira, si que m'interessa.

A

Si que l'interessa. Està molt interessat. No li veus la cara d'interès que fa? I jo també ho estic. Tots dos ho estem.

L

Deixeu-me tranquil. Aneu a fer cua o marxeu cap a casa. Com vulgueu però a mi deixeu-me. Si hem acabat hem acabat. No allarguem l'agonia i matem-ho d'una vegada. A que ja no sóc cagadubtes? He pres una decissió.

Content?

M

Home, content, content, no gaire. Mira, d'això vinc a parlar-te. Em sap greu tot allò que he dit abans al cotxe.

Potser he dit coses que realment no pensava però estava furiós amb aquest d'aquí al costat. He dit coses massa dures contra tu. La culpa la té aquest. Perdó, rectifico, la culpa ha estat meva. Hauria d'haver-me controlat.

Et demano disculpes. Sempre has estat un bon amic i no tenia cap dret a dir-te tot allò. E

t demano perdó. No ets un cagadubtes. Bé, potser només una mica.

L

D'acord. Accepto les teves disculpes però encara queda el més important em sembla a mi. Queda el motiu de fons de la discussió. No us sembla?

A

Tens raó i respecte a això no sabem què fer.

M

Si. És difícil. És una situació que no sé com tractar.

L

Una disculpa ho arreglaria tot entre nosaltres si no fos pel fet que ja no tenim res a dir-nos, que ja no tenim res a fer en comú llevat d'un Vichy de cap de setmana. Tenies raó i rumiant una mica l'únic que trobo ara per ara són diferències. Això no s'arregla amb una disculpa, és profund. Ens convé continuar sent amics? o millor encara, ens interessa continuar? Avui has encetat un tema que s'estava podrint dins de l'armari des de feina temps i que inconscienment potser, no gosavem tocar. Mira per on, avui hem sortit de l'armari. Quina gràcia!

A

Si us he de ser sincer, jo tinc aquesta mania pels negres o, com es diuen? gays? des que treballo a l'empresa on estic ara. Clar, és que allà tothom pensa igual. Tothom té aquestes idees en contra i vulguis o no, et van entrant. Abans no ho pensava pas, no era tant radical, ho reconec. Però en vas parlant, tothom sempre en contra i t'expliquen unes històries en contra seu que semblen tant reals, casos que han passat de violacions o assassinats comesos per aquesta gent que de mica en mica et tornes com ells. El que has dit abans m'ha fet reflexionar una mica mentre veniem cap aquí a buscar-te. No veig en cap banda informació sobre aquests temes i la poca que hi ha és negativa. Sempre són els que cometem algun delictes i a sobre amb qui parles t'en parla malament, aleshores és normal que acabis com jo. Potser ha estat desídia meva de no buscar una font alternativa i aquesta font la tenia ben a prop, amb tu M, o amb tu, L. Si haguéssim parlat sobre aquest tema potser ara pensaria diferent, tindria un altre punt de vista. És la nostra obligació informar-nos en diferents llocs i de diferents mitjans per poder fer-nos una idea global. Una sola versió sempre està desviada i és parcial. Hauriem d'haver-ne parlat. És veritat, ja fa temps que no parlem.

A més i ho vull reconèixer, també he exagerat una mica per tocar-te els nassos.

M

I per quin motiu?

A

No ho sé. Potser per forçar la situació, obligar-nos a parlar. Jo també veig que fa temps que ja no és el mateix, que estem canviant i que cada vegada tenim menys en comú i menys a dir-nos. Ens reunim el diumenge i les úniques que xerren són les nostres dones. Som simples comparses d'elles. Només ens limitem a mirar-nos, fer alguna brometa sexual o a recordar quan erem joves. Ens estem distanciant. I això em fa por. Em fa por perdre la vostra amistat. És el més antic que conservo.

M'estimo la meua dona però a vosaltres també. Sou del millor que m'ha passat mai i les estones que hem viscut no les canviaria per res del món. Ni per conèixer al Ripper personalment!

L

Això no m'ho crec!

A

Alguna concessió he de fer per quedar bé! No, de veritat. M'heu de creure.

L

Sou uns carallots. Els dos.

Quan he sortit del cotxe no pensava tornar-vos a veure en molt de temps, almenys aquí. Al poble segur que si però us hagués evitat o qualsevol cosa així. La veritat és que el que em preocupava més eren les nostres dones. Elles són amigues. Us imagineu, nosaltres barallats i elles no. Quin quadre. Elles sortirien a prendre alguna cosa i nosaltres a casa, tancats. A més a la llarga això hagués afectat a la seva relació. Per culpa nostra, al final elles també s'haguessin, no barallat, però si anat perdent l'amistat. Seria injust.

Ara veig que això nostre no és mort encara. Només està en coma. De nosaltres depen la seva evolució.

M

Jo crec que una relació s'ha de cuidar. No funciona sola per sempre. Totes les parts s'han d'implicar, aportar alguna cosa, cedir aquí i allà. No fas pas sempre allò que et dona la gana si no que arribes a un acord, a un pacte de voluntats perquè les coses funcionin. És com aquella paranoia teua dels matrimonis que em deis abans. T'estava escoltant. Feia temps que no ho feia. I tenies raó. Si vols fer allò que et doni la gana has de viure sol com un mussol i no tenir amics perquè si en tens t'engegaran a dida. Nosaltres hem descuidat aquesta part, em deixat decaure la nostra amistat, l'hem dut en pilot automàtic i no hem fet res per cuidar-la. Hem canviat, ens hem fet grans i tenim idees diferents i això ens ha distanciat però no hem estat prou hàbils per donar-nos compte i parlar-ne. Hem fet el que ens ha donat la gana i només hem conservat la trobada del diumenge com una obligació. I al final ha petat.

Aquest m'ho ha dit quan hem aparcat. Tens dues opcions o intentem continuar endavant o t'agafes el metro. Apart de no tenir diners pel tren, la boca del metro m'ha semblat com una gola tenebrosa disposada a engolir-me. Si hi entrava ja no en sortia més. Sense amics que tens? Res de res. No vull entrar en aquest túnel, no té sortida.

Si en interessa una mica encara la nostra amistat podem intentar posar remei a aquesta situació. Podem fer-ho em sembla a mi. Aconseguir-ho ja és una altra cosa.

A

Em sembla que si. Almenys intentar-ho.

L

Estic content d'haver-ne parlat

A

Hauriem d'haver-ho fet fa molt de temps.

M

De vegades la veritat fa por. Deixes passar les coses per temor a perdre-les i en realitat no et dones compte que les estas perdent igualment. Tanques els ulls a la realitat. Qui dia passa any empeny, diuen. No és veritat, a la llarga tot surt i com més trigues més brut és. Al final tot acaba esclatant. En el nostre cas està força emmerdat.

L

Almenys n'hem parlat i em posat les cartes sobre la taula. Ara ja sabem que pensa cada un de nosaltres. No hi ha secrets ara. Tenim les coses clares i és el millor per decidir cap a on anem, cap a on tirem.

A

I ara què? Molta xerrera, molt posar les cartes sobre la taula però ara hi hem de posar les voluntats i els fets. Què em de fer, començar de bell nou com si no ens coneguéssim de res i a veure que en surt o...no ho sé, estic desorientat.

M

Jo crec que hem de continuar, si podem, amb tot allò que ja coneixem. No podem obviar tot el que sabem i el que hem viscut. De tot això n'hem de fer un bagatge per continuar endavant. No cal que em tornis a explicar que a tu t'graden totes les dones. Ja ho sé. És un coneixement que tinc de tu i no el puc esborrar, no som ordinadors. Jo crec que el camí va més en la direcció que cal parlar més entre nosaltres, no ens ha de fer por parlar del racisme, de l'homosexualitat, de la política, de..no sé, el que sigui, fins i tot la situació d'extermini de les foques monjo del mediterrani. Tenim unes idees i tenim tot el dret del món a parlar-ne, a expressar-les. No ens ha de fer por. Ningú ens ho pot negar i parlar-ne fa que ens coneguem millor i anem renovant l'amistat. També hi ha el risc que produeixi l'efecte contrari, que parlar-ne ens separi, ens obligui a enfrontar-nos per tenir criteris diferents però crec jo que és un risc que s'ha de correr. Ja ho hem vist avui, el no parlar les coses ens ha dut a una situació tensa, d'enfrontament obert, d'insults i retrets. Sempre s'ha de dialogar, és la millor sortida per una situació. Quan no dialogues no coneixes i el desconeixement, ho deies tu abans, impulsa a l'odi i en certes circumstàncies pot portar a la guerra.

L

Tens tota la raó. No a la guerra.

A

Si, és veritat. Jo penso el mateix. No la guerra. Encara hi ha solució o almenys hem d'intentar trobar-la. Si no ho fem per nosaltres, almenys fem-ho per les nostres companyes. Elles s'ho mereixen.

M

No us sembla un bon començament? Comencem a parlar i a estar d'acord en alguna cosa.

L

Em sembla que hem vingut a veure un concert d'un grup que es diu Judas Priest. Què us sembla si anem a fer cua? Que s'està omplint de mala manera i ens tocarà l'última fila. Comencem per aquí i després ja veurem.

M

I no podem veure els teloners

A

Qui són?

M

Es diuen Korn. Són americans i molt bons. Un bon relleu per a Judas Priest. Crec que ens pot agradar a tots tres. Un estil completament diferent, més adaptat als nous temps.

A

No els he escoltat mai. Sempre has tingut bon ull pels nous grups. T'hauré de fer cas i escoltar-los a veure que em semblen.

M

Jo tinc els discos. Els vaig comprar a Girona fa uns mesos. Ja te'ls deixaré. Em sembla que t'agradaran. Si vols, demà passes per casa i te'ls emportes.

A

D'acord. Demà a la tarda. Quan surti de la feina.

L

A mi també m'els deixes.

M

Es clar que si.

L

Tipton, espera, que ja venim!

(Surten de l'escena. Van a fer cua)